HUZEYFET-ÜL-MER'AŞÎ

Meşhûr evliyâdan. Lakabı, Sadîdüddîn'dir. Doğum târihi bilinmemektedir. 207 (m. 822) senesinde vefât etmiştir. Tasavvuf hırkasını, İbrâhîm bin Edhem'den (kuddise sirruh) giymiştir. Zâhirî ilimlerde de yükselmişti. Çok eserler yazdı. Çok az yemek yerdi. "Kalb ehlinin gıdası ve rûhlarının kuvveti, Kelime-i tayyibe olan "Lâ ilahe illallah"dır derdi. Zâhirî ilimleri tahsil ettikten sonra, Hızır aleyhisselâmın delâlet etmesi

üzerine, İbrâhîm bin Edhem hazretlerinin yanına gitti. Altı ayda kemâl mertebesine geldi.

Birgün Hak teâlâ hazretlerinin korkusu onu kaplayıp ağlarken, yanına birisi geldi; “Bu derece ağlayıp, sızlamana, ızdırab çekmene sebep nedir? Yoksa, Allahü teâlânın Rahîm (çok merhametli), Kerîm ve Gafûr olduğunu bilmiyor musun?” dedi. Bunun üzerine Huzeyfe hazretleri: “Allahü teâlâ “Bir fırka Cennette, bir fırka Cehennemdedir” buyuruyor. Ben bu iki fırkanın acaba hangisindeyim, bunu bilmediğim için ağlıyorum” dedi. Soran “Madem ki, sen daha kendi hâlini bilmiyorsun, nasıl olur da başkalarına yol gösterirsin?” dedi. Bu sözü duyan Huzeyfet-ül-Mer’aşî hazretleri, çok ma’nâlar ifâde eden bu sözün te’sîriyle düşüp bayıldı. Daha sonra kendine gelince, şöyle bir ses duydu: “Ey Huzeyfe! Biz seni dost edindik, kıyâmet günü seni Cennetliklerden olarak haşredeceğiz.” Bu sesi, o mecliste bulunup da henüz müslüman olmayan üçyüz kişi duyup müslüman olmuşlardır.

Onun sözlerinden ba’zısı: “Otururken, samimî olmıyan, yapmacık hareketler yapacağımdan korktuğum için, bir arkadaşımla oturmak istemiyorum.”

“İhlâs, kulun içi ile dışının aynı olmasıdır.”

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Tabakât-ül-kübrâ cild-1, sh. 60

2) Hadikat-ül-evliyâ sh. 192